

Στεργιοπούλου Ευφροσύνη
Σχ.έτος: 2010-2011
Τάξη: Γ' Γυμνασίου Λισσαβοκλαδίου
T.K.:35100

Ο ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑ ΜΑΣ

Η συνύπαρξη των ατόμων και των λαών δεν είναι πάντοτε αρμονική. Ένας από τους λόγους που ωθούν τους ανθρώπους σε ακραίες συμπεριφορές είναι τα στερεότυπα και οι προκαταλήψεις που γεννούν το σύγχρονο φαινόμενο του ρατσισμού ,εκδήλωση που υποστηρίζει την ανωτερότητα μιας φυλής και αποβλέπει στη διατήρηση της <<καθαρότητάς>> της και στην κυριαρχία της έναντι των υπολοίπων.

Ανέκαθεν ίσχυε το φαινόμενο του ρατσισμού. Σε παλαιότερες εποχές όπου οι πολεμικές συγκρούσεις ήταν συχνότερες λόγω έξαρσης του θρησκευτικού φανατισμού, των πολλών διεκδικήσεων αλλά και της οικονομικής κρίσης και του χαμηλού βιοτικού και πνευματικού επιπέδου ,ο ρατσισμός ήταν αναμενόμενος. Η ρατσιστική <<ιδεολογία>> είναι γέννημα των κοινωνικών στρωμάτων και τάξεων που έχουν την οικονομική και πολιτική εξουσία. Σκοπός της είναι να διατηρήσει και να διαιωνίσει την εξουσία και την εκμετάλλευση με ιδεολογήματα για την δήθεν ανωτερότητα της λευκής φυλής , του <<περιούσιου>> έθνους , για δήθεν κινδύνους από <<εσωτερικούς>> εχθρούς που υπονομεύουν την εθνική ασφάλεια, την οικονομική ανάπτυξη και την ευημερία, τους κοινωνικούς θεσμούς, την ηθική τάξη. Λαμβάνοντας υπόψη την κυριαρχία αυτού του ιδεολογικού φαινομένου είναι αρκετά εύκολο να κατανοήσουμε την βίαιη συμπεριφορά μας σε βάρος των μεταναστών και κατά επέκταση των προσφύγων. Στο χώρο διαμονής μου, αυτό το φαινόμενο είναι αρκετά έκδηλο. Το ιδιαίτερα ανεπτυγμένο προσφυγικό κύμα φουσκώνει και σκάει γλύφοντας τις παρυφές της πόλης , μα σταματάει εκεί, χωρίς να καταφέρνει να εισχωρήσει και στο εσωτερικό της, στη ζωή της. Μια τέτοια κοινωνία μοιάζει να περιφρουρεί ζηλότυπα τα άδυτά της, ενώ κρατάει για τους πρόσφυγες κλειστή ακόμα και την πίσω πόρτα. Στη γειτονιά μου πολλοί από αυτούς έχουν πιάσει όλα τα υπόγεια με τους μισογκρεμισμένους σοβάδες και την αφόρητη υγρασία. Η μόνη τους ασχολία είναι που και που καμιά χαμαλοδουλειά , ίσα -ίσα για να βγάλουν το ψωμί τους , για να ταΐσουν τις οικογένειες τους. Ακόμα κι στο σχολείο μου επικρατούν τέτοιου είδους ρατσιστικές αντιλήψεις, με το να περιθωριοποιούμε τους μετανάστες συμμαθητές μας, να μην τους δίνουμε σημασία, να τους φερόμαστε αποκρουστικά, άξεστα, να τους θεωρούμε κατώτερους και γενικά να αποτελούν τα εξιλαστήρια θύματα . Σήμερα, χιλιάδες είναι οι πρόσφυγες σε όλο τον κόσμο που αναζητούν καταφύγιο και προστασία σε μια άλλη χώρα. Οι άνθρωποι αυτοί έρχονται σε μια χώρα που την θεωρούν σαν πατρίδα τους και, λίγο πολύ ,σαν επίγειο παράδεισο, ήρθαν γιατί διέτρεχαν κίνδυνο στη χώρα τους αναγκάστηκαν να την εγκαταλείψουν γιατί ήταν κάτω από διωγμό και καταπίεση. Ολόκληρη η Ελλάδα γνωρίζει από τη δική της δοκιμαζόμενη ιστορία τί σημαίνει να ξεριζώνεται κανείς από το σπίτι του. Οι συνθήκες όμως που αντιμετωπίζουν ,κυρίως από την τοπική κοινωνία ,

τους σπρώχνουν στην απόγνωση, τις κλοπές, την πορνεία, τα ναρκωτικά. Ωστόσο, όταν τους βλέπουμε έτσι παρατημένους στο έλεος της τύχης τους, κακοπαθημένους ή κυνηγημένους, δεν μας αρέσει καθόλου. Γιατί, γιατί, γιατί, αναρωτιόμαστε, γιατί να καταστρέφονται έτσι και μαζί τους να καταστρέφουν κι εμάς; Κι όμως, αυτοί δεν φταίνε σε τίποτα, η δική μας συμπεριφορά τους ωθεί σε ακραίες καταστάσεις, γιατί μόνο εμείς είμαστε υπεύθυνοι για το τι θα απογίνουν αυτοί οι άνθρωποι, από εμάς εξαρτώνται, εμείς είμαστε πλέον η χώρα υποδοχής τους, εάν εμείς τους φερόμαστε άσχημα θα μας φέρονται κι εκείνοι με τη σειρά τους ακόμα χειρότερα. Πρέπει όλοι να αναγνωρίσουν ότι στην Ελλάδα επικρατεί τώρα πια ετερογένεια και όχι ομοιογένεια. Επομένως, το ζήτημα της συνύπαρξης διαφορετικών εθνοπολιτισμικών ομάδων είναι πλέον γεγονός. Οι πρόσφυγες αποτελούν πληθυσμό που διαθέτει <<υπέροχο ανθρώπινο υλικό>>.

«Οι πολιτικές ένταξης των προσφύγων στις κοινωνίες υποδοχής, πρέπει να επιτρέπουν την υπερπήδηση εκείνων των αντιλήψεων που θέλουν μονίμως τους αλλοδαπούς ως πολίτες δεύτερης κατηγορίας και ως αναλώσιμο φτηνό εργατικό προσωπικό προς εξυπηρέτηση βραχυπρόθεσμων οικονομικών συμφερόντων μεγιστοποίησης του κέρδους». Η δε τοπική κοινωνία, όμως, εκτός από ένα μέρος της αδικαιολόγητης συμπεριφοράς της που έγινε αντιληπτή παραπάνω, συνεχίζει να φθείρει με κάθε τρόπο τη ζωή αυτών των ανθρώπων, δημιουργώντας τους ολοένα και περισσότερα προβλήματα όσον αφορά την κοινωνική τους ενσωμάτωση, την ταυτότητά τους, τη διαβίωσή τους, τον τόπο κατοικίας τους, την εργασία τους καθώς και συναισθηματικά προβλήματα που ίσως τους κατακλύζουν. Καθημερινά βλέπουμε πολλούς από αυτούς τους ανθρώπους να κοιμούνται στα παγκάκια, στα πεζοδρόμια, ακόμα και στις πλατείες. Τόσο πολύ απαξιού η τοπική κοινωνία γι' αυτούς χωρίς ούτε καν να μπει στον κόπο να τους προμηθεύσει τα απαραίτητα υλικά για να αντέξουν στις αντίξοες συνθήκες του περιβάλλοντος. Παρόλα αυτά, τα τελευταία χρόνια έχουν γίνει αρκετές προσπάθειες από μη κυβερνητικές οργανώσεις (Μ.Κ.Ο), από διεθνή οργανισμούς (Ο.Η.Ε) που ενδιαφέρονται για τον συνάνθρωπο και τηρούν τα σημαντικότερα διεθνή κείμενα προστασίας για τους πρόσφυγες. Επιπλέον, αρκετές προσπάθειες πραγματοποιήθηκαν και από την τοπική κοινωνία σε συνεργασία με τις τοπικές κοινωνίες των άλλων χωρών. Η παροχή βοήθειας και η προστασία των προσφύγων αποτελεί μια ανθρωπιστική πρακτική με βαθιά παράδοση και μια εκδήλωση αλληλεγγύης της παγκόσμιας κοινότητας και των κρατών έναντι των θυμάτων διώξεων, πολέμων και βίας. Τόσο η διεθνής προστασία, όσο και η προστασία που παρέχουν οι διάφορες χώρες που χορηγούν άσυλο, έχουν βασιστεί στην εξασφάλιση συνθηκών ασφάλειας και αξιοπρέπειας για τους ανθρώπους αυτούς, μέχρι να καταστεί εφικτή η επιστροφή στις εστίες τους. Στις περισσότερες ανεπτυγμένες χώρες και ιδιαίτερα στις χώρες της ΕΕ, η διαμόρφωση θεσμών του κοινωνικού κράτους έχει οδηγήσει στην ανάπτυξη ενός πλέγματος μηχανισμών κοινωνικής προστασίας, που βασίζονται στις αρχές της αλληλεγγύης και του αλληλοσεβασμού και που επικεντρώνονται στην εξασφάλιση ενός στοιχειώδους επιπέδου διαβίωσης για όλους, που περιλαμβάνει και την πρόσβαση στην παιδεία και στις υπηρεσίες υγείας και κοινωνικής φροντίδας. Μέσα από αυτές τις προσπάθειες, οι πρόσφυγες έχουν αποκτήσει αρκετά δικαιώματα, όπως να λαμβάνουν δωρεάν ιατρική φροντίδα (βάσει του ετήσιου εισοδήματός του), να φοιτούν σε σχολεία (ασυνόδευτοι ανήλικοι ή ανήλικα τέκνα αιτούντων άσυλο).

Με την επικράτηση του ρατσισμού άτομα και ομάδες περιθωριοποιούνται και απομονώνονται , καταργούνται τα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα , όπως το δικαίωμα της διαφοράς και η ισότιμη αντιμετώπιση των ανθρώπων , δαιωνίζονται οι κοινωνικές αδικίες και εκδηλώνονται φαινόμενα βίας και εγκληματικότητας που διαταράσσουν την κοινωνική ισορροπία.

Είναι επομένως ανάγκη να μάθει ο άνθρωπος να σέβεται το διαφορετικό. Οι ανθρωπιστικές αξίες της αλληλεγγύης , της αγάπης, της συνεργασίας, του διαλόγου, είναι παράγοντες που μπορούν να επιτρέψουν την αρμονική συνύπαρξη των ατόμων και των λαών και να δώσουν σε όλους ίσες ευκαιρίες για να αναπτυχθούν και να ζήσουν ευτυχισμένοι.

